

תת"ע 490/03/15 - מדינת ישראל נגד סורן מולייב

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 490-03-15 מדינת ישראל נ' סורן מולייב

19 אוקטובר 2015

לפני כבוד השופט טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשם
סורן מולייב
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ברנע

אין התייצבות לנאשם ו/או לב"כ

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשם ניתנה הודעת תשלום קנס לפיה לפי לא ציית לתמרור 511, עצר את המונית בה נהג בתחנת אוטובוס, כאשר אבני השפה במקום צבועות בצבעי "אדום-צהוב", בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם ביקש להישפט וכפר במיוחס לו. הנאשם אישר כי מוצב במקום תמרור המורה על איסור חניה ואכן אבני השפה צבועות בצבעי "אדום-צהוב". לטענת הנאשם, עצר את המונית אחרי תחנת האוטובוס לצורך העלאת נוסעת. המשיך הנאשם וטען, כי אבני השפה במקום עדיין צבועות בצבעי "אדום-צהוב" שלא כדין, וזאת משום שמע"צ לא ביצעה במקום עבודות צביעה.

עוד טען הנאשם, כי עצר את המונית אחרי תמרור המורה על איסור חניה לרכב שמשקלו מעל 4 טון, ואילו משקלה של המונית הוא 2.5 טון בלבד.

מטעם התביעה העיד רס"מ זכי שרעבי (**להלן: "עד התביעה"**), אשר ערך את הודעת תשלום הקנס (**ת/1**).

עד התביעה ציין בת/1 והעיד, כי הבחין במונית הנאשם עומדת בתחנת האוטובוס, בה אבני השפה צבועות "אדום-צהוב".

עמוד 1

העד הוסיף כי נאשם עמד מחוץ למונית והמתין לנוסעים, דיבר עם נהג אחר ואף עזב את המקום. הדבר גרם להפרעה בהורדת והעלאת הנוסעים לאוטובוסים בתחנה. עוד ציין העד, את דברי הנהג בהודעת תשלום הקנס (ת/1) כאשר אמר "מה אסור לי לעצור לשתות מים?".

בחקירתו הנגדית בבית המשפט, חזר והעיד כי המונית עמדה בתחנת אוטובוס, שלא לצורך העלאת והורדת נוסעים.

הנאשם, אשר בחר להעיד, העיד כי עצר במקום כדי להעלות נוסעת שסימנה לו לעצור. לדבריו, רצה להמשיך בנסיעה אך השוטר שהגיע למקום הורה לו לעצור בצד ומסר לו את הודעת תשלום הקנס.

בחקירתו הנגדית, העיד כי היה בנסיעה ועצר בצד לאחר שהשוטר הורה לו לעשות כן. בהמשך העיד, כי עצר בצד כדי לא להפריע לאוטובוס שהיה מאחוריו, במטרה להעלות את הנוסעת, ולא בשל הוראת השוטר. עוד העיד, כי שהה כל העת במונית ולא יצא ממנה, וכי בעת שנעצר על ידי השוטר הנוסעת הייתה במונית גם כן.

דין

תקנה 76 (ב) לתקנות התעבורה קובעת כי נוהג במונית רשאי לעצור לאיסוף נוסע או להורדתו בדרך עירונית, גם בקטע שבו הוצב תמרור האוסר כל עצירה או חניה של רכב, אך אינה מתירה עצירה בתחום תחנה אוטובוס:

76 (ב) נוהג במונית רשאי לעצור לאיסוף נוסע או להורדתו בקטע דרך עירונית, גם אם הוצב בו תמרור 433 או 818, למעט בתחום תחנת אוטובוס.

עד התביעה ציין בת/1 במפורש כי הבחין במונית של הנאשם עומדת בתחנת האוטובוס, כאשר הנאשם ממתין לנוסעים כשהוא עומד מחוץ לרכב ונראה מדבר עם נהג שהיה אף הוא במקום. עוד ציין, כי הדבר גרם להפרעה להעלאת והורדת נוסעים מאוטובוסים בתחנה. דברי הנאשם בעת רישום הודעת תשלום הקנס היו, כי עצר לשתות מים.

בחקירתו הנגדית, עד התביעה חזר והעיד כי הנאשם המתין במקום מחוץ לרכבו, ולא כל ביצע פעולה של הורדת והעלאת נוסעים. וכך העיד:

"כתוב בדוח שהנהג היה מחוץ לרכב, ממתין לנוסעים ונראה מדבר עם נהג אחר.

זה לא נקרא העלאת והורדת נוסעים". (עמ' 4 לפרוטוקול, שורות 16-17).

ובהמשך:

"רשמתי כי לא היית בתוך הרכב, אלא בחוץ.

אתה לא סתרת את זה בדברי הנהג" (עמ' 4 לפרוטוקול, שורות 21-22)

ובהמשך:

"פעולה של העלאת והורדת נוסעים אני לא ארשום לנהג, הוא צריך להיות על ההגה, כשההגה מונע ולא

בחוץ לדבר עם נהג אחר.

זה לא מסוף המתנה, אלא תחנת אוטובוס.

[...]

כשאני רואה נהג מחוץ לרכב, ומדבר, זה לא העל(א)ה והורדה של נוסעים לכן קבלת דו"ח. (עמ' 4 לפרוטוקול, שורה 31, עד עמ' 5 שורה 3).

הנאשם הודה כי אבני השפה במקום היו צבועות בצבעי "אדום- צהוב", אולם לטענתו אבני השפה צבועות כך בטעות וקטע הדרך שבו עצר אינו תחנת אוטובוס:

"יש תמונה המראה שיש אבני שפה צבועים בצהוב אדום והרכב עומד אחרי.. יש תמרור של איסור חניה, כתובית שכתוב עליה 'רכב מעל 4 טון איסור חניה'. הרכב שלי 2.5 טון. אני אומר לך שעמדתי אחרי התמרור..." (עמ' 4 לפרו', שורות 1-3).

וגם:

"זה נכון שאבני השפה היו צבועות באדום צהוב אבל איסור חניה לרכב מעל 4 טון." (עמ' 4 לפרו', שורה 6).

לשיטת הנאשם, מותר לנהג מונית לאסוף נוסעים בתחנת אוטובוס:

"איפה לדעתך אני צריך לעצור לנוסעים שאני נהג תח"צ ויצאתי לשרת את הנוסעים, מאיפה אני אמור להעלות אותם אם לא בתחנת אוטובוס, אני נהג מונית וכשעשיתי קורס ציבורי לי אמרו שמותר לי להעלות ולהוריד נוסעים בתחנת אוטובוס..." (עמ' 4 לפרו', שורות 12-14).

הנאשם הודה כי עצר את מוניתו בקטע בו אבני השפה מסומנות באדום צהוב. לא הובאו בפני ראיות התומכות את טענותיו של הנאשם כי אבני השפה במקום סומנו שלא כדין. עדותו כי עצר את המונית במטרה לאסוף נוסעת ולא יצא ממנה, אינה מתיישבת עם דבריו בעת קבלת הודעת תשלום הקנס כי עצר לשתות מים.

אמינה עלי עדותו של עד התביעה, שלא נסתרה, כי הנאשם שהה מחוץ לרכבו ולא עסק בפעולה של העלאת והורדת נוסעת.

סוף דבר

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים והתרשמתי מעדויותיהם בבית המשפט, מצאתי כי עדותו של עד התביעה אמינה ויש בה לבסס את האישום כנגד הנאשם מעל לכל ספק סביר.

לאחר שבית המשפט הזהיר עצמו כי עדות יחידה לפניו, הנני מוצאת את הנאשם אשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום ומרשיעה אותו בהתאם.

<#2#

ניתנה והודעה היום ו' חשוון תשע"ו, 19/10/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר-דין

משויתר הנאשם על זכותו לשלם את הקנס המקורי, ביקש להישפט, ובית המשפט נחשף לעברו התעבורתי המכביד הכולל הרשעות בעבירות זהות ועבירות חמורות נוספות, אין בית המשפט כבול בגזר דינו לסכום הקנס המקורי.

דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 500 ₪ או 25 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 60 יום מהיום.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים

וזאת על תנאי למשך 2 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ו' חשוון תשע"ו, 19/10/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת

